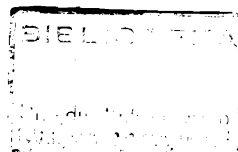

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 19177.

Kl. 6 b, 29.

A. Riebeck'sche Montanwerke
(Halle n. S., Niemcy).

Sposób skażania spirytusu.

Patent dodatkowy do patentu Nr 11131.

Zgłoszono 12 sierpnia 1931 r.

Udzielono 7 października 1933 r.

Najdłuższy czas trwania patentu do 14 października 1944 r.

Znane jest stosowanie olejów lekkich otrzymywanych przy destylacji łupków bitumicznych, ichtjolowych, np. łupków z Alp do skażania spirytusu. Uzyskane tą drogą łupki nie wystarczają do pokrycia zapotrzebowania na środki skażające.

Jak zaznaczono w patencie polskim Nr 11131 proponowano również stosowanie innych olejów z łupków bitumicznych oraz oleju skalnego i benzenu jako środków skażających. Olej skalny i benzol znalazły tylko nieznaczne zastosowanie jako środki do skażania, częściowo dlatego, że nie zmieniają dość silnie zapachu i smaku alkoholu a częściowo dlatego, że można je w znacznym stopniu usunąć ze spirytusu spo-

sobami chemicznymi lub fizycznymi. O ile dotychczas proponowano oleje z łupków jako środki do skażania, miano na myśli produkty z mazi łupków bitumicznych, które jak wiadomo wydzielano przez pośrednie skraplanie powietrzem lub wodą produktów uchodzących przy suchej destylacji łupków bitumicznych, podczas gdy gaz tlejący uchodził. Powyższe środki wykazują przy stosowaniu ich do skażania te same braki, co olej skalny, wskutek dużej zawartości nasyconych węglowodorów benzenowych. Według patentu polskiego Nr 11131 stosuje się w przeciwstawieniu do powyższego, oleje lekkie z gazów tlejących, uzyskanych przez wytłewanie węgla bru-

natnego lub pewne ich składniki jako środki do skażania spirytusu. W ten sposób usuwa się istotnie w dużej mierze braki, jakie wykazują oleje lekkie z mazi lub frakcja oleju skalnego, dzięki temu że oleje lekkie, otrzymane z gazów uchodzących przy destylacji suchej węgla brunatnego, różnią się od destylatów z mazi i oleju skalnego zawartością skutecznych środków tak pod względem jakościowym jak i ilościowym.

Obecnie stwierdzono, że oleje lekkie z gazów, uzyskane przy destylacji łupków bitumicznych takich, których na zasadzie odmiennego powstawania i chemicznego składu nie zalicza się do łupków ichtjolowych, po uprzednim skropleniu i usunięciu mazi, działaniem środków płóczyjących, adsorbujących, lub przez sprężenie, nadają się znakomicie w stanie surowym lub oczyszczonym jako środki do skażania alkoholi.

Bitumy łupków ichtjolowych powstały głównie z tłuszczów i białek przedhistorycznych ryb i zwierząt morskich i tworzą przy destylacji produkty przeważnie stosowane w farmaceutyce, podczas gdy bitumy produktów wyjściowych, stosowanych według niniejszego sposobu, należą do bitumów węglowych i destylaty tych produktów przerabiano, podobnie jak destylaty mazi węgla kamiennego, prawie wyłącznie na materiały pędne do silników, oleje smarne lub ropą i środki podobne.

Oleje lekkie z gazów otrzymanych z łupków bitumicznych, stosowane w myśl niniejszego wynalazku do skażania spirytusu, mają tę przewagę nad olejami lekkimi, wytworzonymi z gazów węgla brunatnego, iż nadają alkoholowi wybitnie nieprzyjemny smak oraz mniej odrażający zapach. Zwłaszcza częściowo oczyszczony lekki olej z gazów wytworzonych z łupków bitumicznych nadaje skażonemu alkoholowi wyraźnie piekący smak, który długo pozostaje na języku, podczas gdy zapach denaturatu jest całkiem znośny. Nadaje się on zatem do użycia w zamkniętych pomie-

szczeniach. Powyższe zalety oleju lekkiego, otrzymanego z gazów, uzyskanych przy suchej destylacji łupków bitumicznych, były całkiem niespodziewane, ponieważ oleje otrzymywane ze smoły tych samych łupków bitumicznych, jak wyżej przytoczono, nie wykazują tych zalet.

Oleje lekkie, otrzymane z gazów wytworzonych przez suchą destylację łupków bitumicznych, stosuje się w myśl wynalazku do skażania spirytusu podobnie jak oleje lekkie, otrzymane z gazów tlejących węgla brunatnego. Substancje smakowe i zapachowe można z powyższych olejów wyodrębnić albo nagromadzić znanymi sposobami, na przykład przez frakcjonowaną destylację i otrzymane w ten sposób produkty stosować do skażania.

Według niniejszego wynalazku zużytkowuje się korzystnie lekkie oleje z gazów, otrzymanych przez suchą destylację łupków dowolnego rodzaju, wyłączwszy łupki ichtjolowe.

Zwłaszcza węgiel łupkowy, dobywany z kopalni Messel w Darmstacie, okazał się doskonałym produktem wyjściowym do wytwarzania środka do skażania spirytusu według niniejszego wynalazku.

Zastrzeżenie patentowe.

Odmiana sposobu skażania spirytusu według patentu Nr 11131, znamienna tem, że jako środek denaturujący stosuje się albo surowe lub częściowo oczyszczone oleje lekkie z gazów, otrzymanych przez destylację łupków bitumicznych, z wyjątkiem łupków ichtjolowych, albo substancje zapachowe lub smakowe zawarte w powyższych olejach.

A. Riebeck'sche Montanwerke
Aktiengesellschaft.
Zastępca: Dr. inż. M. Kryzan,
rzecznik patentowy.